

BONDĂREL
ȘI BUCURIILE
IERNII

BRITTA SABBAG
MAITE KELLY
JOËLLE TOURLONIAS

TRADUCERE DIN GERMANĂ DE MARA WAGNER

CORINT BOOKS

— Trezirea, strigă Bondărel, trăgând pătura cu care erau înveliți mama și tata Bondărescu.

Cei doi continuă să sforăie.

— Haideți, treziți-vă odată! insistă Bondărel. E Crăciunul!

— Crăciunul? întreabă tata căscând. Te-ai trezit cu noaptea-n cap!

Bondărel însă țopăie fericit în pat și sare între părinții săi.

— Dar azi sărbătorim, în sfârșit, Crăciunul!

— Asta va fi abia diseară, oftează mama Bondărescu somnoroasă. Mai lasă-ne să dormim un pic, bine?

— Bine, spune Bondărel. Atunci mă duc să văd dacă s-a trezit Omiduță.

Omiduță zburătăcește emoționat în jurul casei sale din frunze.

— Bună, Bondărel! strigă el vesel. Azi sărbătorim, în sfârșit, Crăciunul. Ești la fel de nerăbdător ca mine?

Bondărel dă din cap aprobator.

— Oare ce cadouri vom primi? întreabă Omiduță.

— Oare ce bunătați o să mâncăm? se aude și Bondărel.

— Și oare cum va arăta pomul de Crăciun? continuă Omiduță.

Fina Puricel, care se apropiase tiptil de ei, țopăie și ea în jurul lui Bondărel și al lui Omiduță.

— Cadouri, cadouri, pom de iarnă, mâncare delicioasă, când începem?

— Mai e atââât de mult până diseară, suspină Bondărel. Ce să facem până atunci?

— Împreună avem numai idei bune, răspunde Omiduță plin de încredere.

— Asta așa este, aprobă Bondărel și rânjește cu gura până la urechi. Ia, hai să facem un om de zăpadă uriaaaaș!

Ce om de zăpadă grozav au făcut! Bondărel, Fina Puricel și Omiduță se simt cam obosiți, dar sunt tare mândri.

— Eu trebuie să plec acasă, spune Omiduță și face semn cu mâna. Ne vedem diseară, la marea petrecere!

Apoi pleacă și Bondărel. Își propune să-și viziteze toți vecinii până ajunge acasă. În felul ăsta trece și timpul și vine seara mai repede!

Întâi trece pe la Greieruța Steluța. Sună la ușă.

— Lalala-uhuhuhuhu-lalala-uhuhuhuhu-aaaa-uhuuuuu! Cine e-eehe-heee? se aude glasul răgușit al acesteia.

— Crăciun bondărit! îi urează Bondărel prietenos.

— O, mă simt cumplit! se plânge Greieruța Steluța. Mi-am pierdut vocea! Cum să mai cânt eu notele înalte azi, la petrecerea de Crăciun?

Greieruța Steluța tușește.

— O gură de aer am luat și eu și uite ce-am pățit! Acum trebuie să-mi menajez vocea, spune disperată și – pac – închide ușa.

„O petrecere de Crăciun fără colinde?” se gândește Bondărel.
„Cum vine asta?”

Apoi Bondărel zboară spre Rița Gărgărița. Dar ce s-a întâmplat aici? Nori grei și negri de fum ies din casă pe fereastră.

— O, nu! Nu se poate una ca asta! se aude glasul ei supărat.

Fina Puricel se ține de nas și-ncepe să strige:

— Ajutor, iese fum! Iese fum!

— Crăciun bon-bondă-bondărit, doamnă Rița! Îi urează Bondărel și dă din mâini ca să îndepărteze fumul.

— Aiurea, Crăciun bondărit! bombăne Rița Gărgărița. Mie mi s-au ars toate fursecurile cu miere pentru seara de Crăciun! Și mi-a mai rămas atât de puțin polen de vara trecută... S-a dus pe apa sâmbetei tot desertul pentru petrecere!

Își scutură mâinile de șorț și continuă:

— Fir-ar să fie! Și aproape terminasem și curățenia, acum trebuie s-o iau de la capăt!

Rița Gărgărița pune mâna pe mop și începe să curețe cu sârg.

— Hai, hai, dă-te din drum!

„O petrecere de Crăciun fără fursecuri cu miere?” se gândește micul bondar. „Cum vine asta?”

Popa Muscă stă aplecat asupra mașinii sale de scris și concepe un discurs pentru seara de Crăciun. Clac-clac, clac-clac, clac-clac, bing! Clac-clac, clac-clac, clac-clac, bing!

— Crăciun bondărit! îi urează Bondărel.

Dar acesta nu-și ridică ochii. În schimb, mormăie ceva, căzut pe gânduri:

— Dragă comunitate de insecte, Crăciunul este... hmmm... Crăciunul înseamnă... hmmm... este vorba despre...

Apoi își pune mâinile în cap disperat și continuă:

— Pur și simplu nu găsesc cuvintele potrivite!

— Chiar așa, se întreabă Bondărel gânditor, oare despre ce este Crăciunul?

— E despre cadouri, răspunde Fina Puricel.

Dar popa Muscă își scutură ușor capul, exclamând:

— Trebuie să scriu mai departe!

„O petrecere de Crăciun fără discurs?” se gândește Bondărel. „Cum vine asta?”

Își coboară trist privirea.

